PS. EUSEBIUS CREMONENSIS. PS. AUGUSTINUS. PS. CYRILLUS HIEROSOLYMITANUS. ISIDORUS HISPALENSIS

Salzburg, 1470 Seite 33r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8135
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

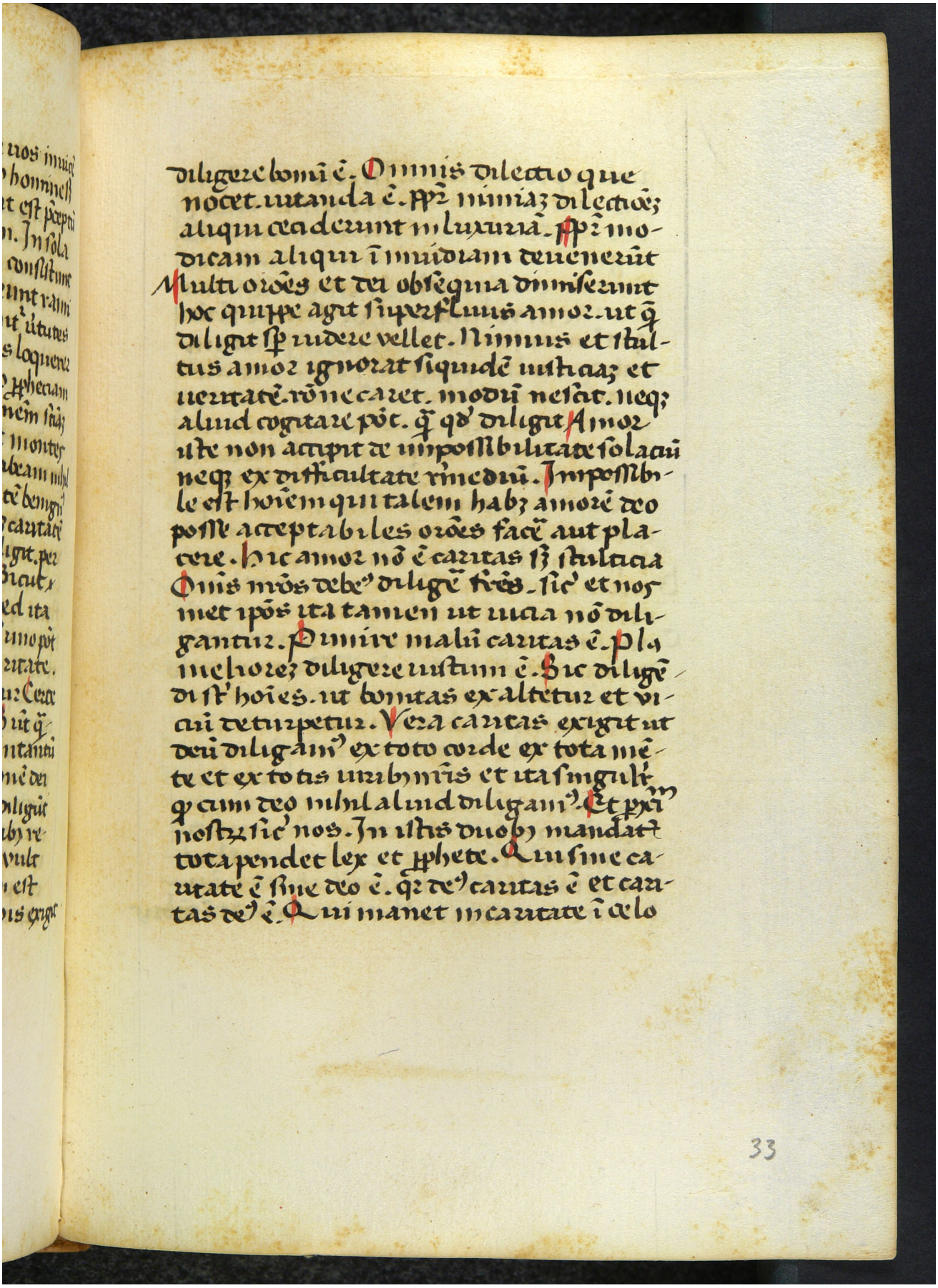

diligere bonū ē. Omnis dilectio que
nocet. uitanda ē. ppr̄ nimiaz dilectiōez
aliqui ceciderunt in luxuriā. ppr̄ mo-
dicam aliqui ī inuidiam deuenerūt
Multi orōes et dei obsequia dimiserunt
hoc quippe agit superfluus amor. ut q̄
diligit sp̄ uidere uellet. Nimius et stul-
tus amor ignorat siquidē iusticiaz et
ueritatē. rōne caret. modū nescit. neqz
aliud cogitare pōt. q̄ qd̄ diligit. Amor
iste non accipit de impossibilitate solaciū
neqz ex difficultate rēmediū. Impossibi-
le est hoīem qui talem habz amorē deo
posse acceptabiles orōes facē aut pla-
cere. Hic amor nō ē caritas sz stulticia
Omīs nr̄os debe⁹ diligē fr̄es. sic et nos
met ipōs ita tamen ut uicia nō dili-
gantur. Punire malū caritas ē. Pl⁹
meliorez diligere iustum ē. Sic diligē-
di st̄ hoīes. ut bonitas exaltetur et vi-
ciū deturpetur. Vera caritas exigit ut
deū diligam⁹ ex toto corde ex tota mē-
te et ex totis uiribꝫ nr̄is et ita singulr̄
q̄ cum deo nihil aliud diligam⁹. Et pxi⁹
nostrz sic nos. In istis duobꝫ mandat̄
tota pendet lex et pphete. Qui sine ca-
ritate ē sine deo ē. qz de⁹ caritas ē et cari-
tas de⁹ ē. Qui manet in caritate ī celo